

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului
municipal Chișinău, intervenienți accesorii Serghei Palamar, Vladimir Palamar și Agenția
Servicii Publice cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 decembrie 2017 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți
accesorii Serghei Palamar, Vladimir Palamar și Agenția Servicii Publice prin care a
solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 9/4-1 din 26 septembrie
2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată comună asupra lotului
de pământ din str. XXX dlor Serghei Palamar și Vladimir Palamar”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului municipal
Chișinău nr. 9/4-1 din 26 septembrie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de
proprietate privată comună asupra lotului de pământ din str. XXX dlor Serghei Palamar
și Vladimir Palamar” s-a decis atribuirea în proprietate privată a terenului cu suprafața de
606 m² din str. XXX. Astfel, în corespundere cu art. 64 din Legea nr.436-XVI din 28
decembrie 2006 privind administrația publică locală, a supus controlului obligatoriu de
legalitate, decizia menționată și a constatat că aceasta a fost adoptată contrar prevederilor
legale.

A menționat reclamantul că în conformitate cu art. 68 din Legea privind
administrația publică locală, prin notificarea din 07 noiembrie 2017, Oficiul teritorial
Chișinău a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea, în termen de 30 de zile, a
deciziei nr. 9/4-1 din 26 septembrie 2017. Astfel, autoritatea publică locală emitentă (în
cazul dat – Consiliul municipal Chișinău) nu a adoptat nici o decizie cu privire la

examinarea notificării înaintate de către Oficiul teritorial Chișinău, în corespundere cu art. 15 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ. După examinarea notificării organul emitent (în cazul dat – Consiliul municipal Chișinău) urma să efectueze una dintre acțiunile prevăzute de lege: să respingă cererea sau să o admită și, după caz, să revoce sau să modifice actul administrativ. În conformitate cu art. 68 alin.(3) din Legea privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat.

Reclamantul a considerat că decizia contravine prevederilor legale motiv din care solicită anularea parțială a acesteia deoarece, potrivit art. 315 Cod civil, doar proprietarul are dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar conform datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietarul terenului vizat în decizie este Republica Moldova, astfel Consiliul municipal Chișinău nu putea decide referitor la înstrăinarea unui bun ce nu-i aparține cu drept de proprietate.

A mai relatat reclamantul că conform prevederilor art. 7 alin. (2) al Legii nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice, organul abilitat cu administrarea și deetimizarea proprietății publice a statului este Agenția Proprietății Publice subordonată Ministerului Economiei, succesor al Agenției Privatizare, ale cărei atribuții sunt stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative.

A solicitat reclamantul anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 29/4-1 din 26 septembrie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată comună asupra lotului de pământ din str. Al. Marinescu, 32 dlor Serghei Palamar și Vladimir Palamar”.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă integral și a fost anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 29/4-1 din 26 septembrie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată comună asupra lotului de pământ din str. XXX dlor Serghei Palamar și Vladimir Palamar”.

Prin decizia din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a concluziona astfel Curtea de Apel Chișinău a invocat că terenul din str. XXX autentificat intervenienților accesorii, Serghei Palamar și Victor Palamar prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 9/4-1 din 26 septembrie 2017 este proprietatea statului și nu a administrației publice locale. De asemenea la materialele cauzei lipsește hotărârea Guvernului care ar face posibil transferul dreptului de proprietate al statului către administrația publică locală.

A mai concluzionat instanța de apel că argumentele expuse de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

La 04 decembrie 2019, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare au interpretat eronat normele dreptului material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, au dat o apreciere greșită cauzei pe care au judecat-o, nu au apreciat pe deplin circumstanțele relevante pentru justa soluționare a cauzei, astfel emițând un act juridic ilegal.

A specificat recurentul că faptele constatate de prima instanță, cât și de instanța de apel, vin în contradicție cu situația de fapt și de drept, ceea ce denotă încă odată că instanțele inferioare nu au elucidat toate circumstanțele cauzei și nu au aplicat prevederile legale care urmau a fi aplicate.

La 23 ianuarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat participanților la proces copia recursului depus de Consiliul municipal Chișinău, împotriva deciziei din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 11 februarie 2020 Agenția Proprietății Publice a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 01 octombrie 2019, a fost expediată participanților la proces și recepționată de către recurent la data de 25 noiembrie 2019 (f.d. 137). Astfel, recursul depus la 04 decembrie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245,

alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Consiliul municipal Chișinău, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh